info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز
شماره ۴۶۶۶
چهارشنبه ۲۱/ آذر/ ۱۴۰۳
۹/ جمادی الثانیه/ ۱۴۴۶
11 / December / 2024

پیام آشنا

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: ماهرو حیدری
نشانی: کرج، بلوار نماوین، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۴۲۴۲- ۰۲۶-۴۰۲۵۰۱۰۱/ ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۶۷/۸۰
حاب: کارگر

امروز با حافظ

درویش را نباشد برگ سرایِ سلطان
ما بیمِ و کهنه دلقی کآتش در آن توان زد
اهلِ نظر دو عالم در یک نظر ببازند
عشق است و داوِ اول بر نقدِ جان توان زد

خوانده

از مرغ بند بر پا پرواز چند خوابی
بگشای رشته تا پر بر لامکان توان زد

غبار همدانی

اذان صبح

اذان صبح | طلوع آفتاب | اذان ظهر | غروب آفتاب | اذان مغرب
۰۵:۳۵ | ۰۷:۰۶ | ۱۲:۰۰ | ۱۶:۵۲ | ۱۷:۱۳

ترکه

فقط علف‌های هرز می‌توانند بدون تلاش و سخت کوشی رشد کنند...

گوردون بی. هینکلی

اشاره

میراث یک فاجعه

در زمین‌های متروکه اطراف سایت هسته‌ای چرنوبیل چیزی غیرمنتظره در جریان است. درمیان ساختمان‌های در حال تخریب و تشعشعات طولانی مدت ناشی از فاجعه چرنوبیل سگ‌ها نه تنها زنده مانده‌اند، بلکه به سرعت در حال رشد هستند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام جم، در زمین‌های متروکه اطراف سایت هسته‌ای چرنوبیل چیزی غیرمنتظره در جریان است. درمیان ساختمان‌های در حال تخریب و تشعشعات طولانی مدت ناشی از فاجعه چرنوبیل سگ‌ها نه تنها زنده مانده‌اند، بلکه به سرعت در حال رشد هستند.

این جوامع سگ‌سانان به دانشمندان نگاهی اجمالی، اما منحصر بفرد از چگونگی سازگاری حیات و بقا در یکی از خصمانه‌ترین محیط‌های روی زمین ارائه می‌دهند. این نخستین‌بار است که دانشمندان به بررسی ساختار ژنتیکی سگ‌های ولگرد ساکن نزدیک‌نیروگاه‌هسته‌ای چرنوبیل پرداخته‌اند.

دکتر نورمن جی کلیمن، سرپرست تیم تحقیق اظهار کرد: «به نحوی، دو جمعیت کوچک از سگ‌ها توانسته‌اند در این محیط بسیار سمی زنده بمانند.» تیم دکتر کلیمن تفاوت‌های ژنتیکی قابل‌توجهی را بین این دو گروه از سگ‌ها کشف کردند. یک گروه در نزدیکی راکتورهای سابق چرنوبیل پرسه می‌زنند، در حالی که گروه دیگر در فاصله ۱۶ کیلومتری آن و درشهر چرنوبیل زندگی می‌کنند. یافته‌ها نشان می‌دهد که این دو جمعیت از یکدیگر متمایز هستند و بندرت با هم آمیخته می‌شوند.

دکتر کلیمن توضیح داد: «علاوه برطبقه‌بندی پویایی جمعیت در این سگ‌ها درهر دومکان، ما اولین گام‌ها را برای درک این که قرار گرفتن مزمن در معرض خطرات محیطی متعدد ممکن است براین گروه‌ها تأثیر بگذارد، برداشتیم.» سگ‌های چرنوبیل بخشی ناخواراز میراث این فاجعه هستند. پس از فلج‌زا امنی درسال ۱۹۸۶، زمانی که ساکنان منطقه را تخلیه کردند، مجبور شدند حیوانات خانگی خود را آنجا رها کنند. سگ‌هایی که اکنون در چرنوبیل پرسه می‌زنند، نوادگان آن حیوانات رها شده هستند. این سگ‌ها با زندگی در محیط‌های خشن و پرتوزا و تحمل زمستان‌های شدید، غذای محدود و تشعشعات طولانی‌مدت زنده مانده‌اند و با محیط سازگار شدند. آنها در اطراف روستاهای متروکه و نزدیک نیروگاه هسته‌ای چرنوبیل زندگی می‌کنند و اغلب به یسماند غذای کارگران و بازدیدکنندگان متکی هستند.

بسیاری از این سگ‌ها گروه‌هایی برای محافظت و همراهی یکدیگر تشکیل داده‌اند. در حالی که برخی به طرز شگفت‌آوری با انسان‌ها بویژه کارگران و دانشمندانی که هنوز در منطقه فعالیت می‌کنند، بیوند خورده‌اند، تلاش‌ها برای کمک به این سگ‌ها در طول سال‌ها افزایش یافته و سازمان‌هایی برای ارائه خدماتی چون واکسیناسیون، مراقبت‌های پزشکی و حتی برنامه‌های واگذاری برای دادن فرصتی برای زندگی جدید در خارج از منطقه به برخی از آنها وارد عمل شده‌اند. به گفته دکتر متیو برین از ایالت NC، سؤال اساسی در اینجا این است: «آیا یک فاجعه زیست‌محیطی به این بزرگی تأثیر ژنتیکی بر زندگی در منطقه دارد؟»

با تجزیه و تحلیل DNA سگ‌ها، این تیم ۳۹۱ نشانگر دورتر را در زنوم آنها شناسایی کردند که بین دو گروه متفاوت بود. برخی از این نشانگرها به ژن‌های مرتبط با ترمیم ژنتیکی اشاره می‌کنند که به‌طور خاص پس از قرار گرفتن در معرض مشابه آنچه که سگ‌ها در چرنوبیل تجربه کردند، ترمیم یافته‌اند. باوجود این یافته‌های جذاب، محققان هشدار می‌دهند که هنوز چیزهای زیادی در مورد سگ‌های چرنوبیل ناشناخته است و در این مرحله نمی‌توان با اطمینان گفت که هرگونه تغییر ژنتیکی در پاسخ به موجاهه‌های چند نسلی بوده است.

مگان دیلیون، نویسنده اصلی این مقاله می‌گوید: «سؤالی که اکنون باید به آن پاسخ دهیم این است که چرا تفاوت‌های ژنتیکی قابل‌توجهی بین دو جمعیت سگ وجود دارد؟ آیا این تفاوت‌ها فقط به‌دلیل رانش ژنتیکی است یا به‌دلیل استرس‌های محیطی منحصر بفرد در هر مکان رخ داده است؟» این پژوهش پیامدهای گسترده‌تر و فراتر از دنیای سگ‌ها دارد. زیرا سگ‌ها گونه‌ای نگهبان هستند که چیزهای زیادی درباره سلامت انسان به ما می‌آموزند. با بررسی این‌که آیا تغییرات ژنتیکی که در این سگ‌ها تشخیص داده شده، پاسخ ژنوم سگ‌ها به مواجهه با محیط بیرانوئی است یا نه، ممکن است بتوانیم بفهمیم که سگ‌ها چگونه در چنین محیط خصمانه‌ای زنده مانده‌اند.» برین نتیجه گرفت که ممکن است حیوان یا انسان مواجهه‌های مشابهی را تجربه کنند. با گذشت ۳۷ سال از فاجعه چرنوبیل، خطرات ناشی از تشعشعات هنوز از بین نرفته است. نیمه عمر تقریبا ۳۰ ساله ایزوتوب‌های رادیویی مانند سزیم‌۱۳۷ به این معناست که خطر قرار گرفتن در معرض پرتوها هنوز بسیار جدی است. تشعشعات تنها نگرانی در منطقه مصنوعه چرنوبیل نیست.این منطقه آلوده به مواد شیمیایی فاژات سمی، آفت‌کش‌ها و ترکیبات آلی است که از سال‌ها تلاش‌های پاکسازی و زیرساخت‌های فرسوده، باقی مانده است.

دکتر کلیمن هشدار داد: «وقتی پرتوها با یک مخلوط شیمیایی سمی پیچیده و ناشناخت ترکیب می‌شوند، نگرانی‌های بسیار جدی برای سلامت هزاران نفری که به کار در این منطقه محروم ادامه می‌دهند، ایجاد می‌کنند. یافتن تأثیرات ژنتیکی و سلامتی قرار گرفتن در سگ‌ها، درک گسترده‌تر ما را از این که چگونه این نوع خطرات زیست‌محیطی می‌توانند بر انسان‌ها تأثیر بگذارند و بهترین روش برای کاهش خطرات استرس، تقویت می‌کند.»

تیم تحقیقاتی قصد دارد به کار خود ادامه دهد و امیدوار است که اسرار ژنتیکی بیشتری را که توسط این سگ‌های لطف‌پذیر نگهداری می‌شود، کشف کند. یافته‌های آنها می‌تواند راه را برای پیش‌های جدید در مورد سازگاری ژنتیکی در محیط‌های سخت‌هموار کند به‌طور خلاصه، داستان سگ‌های چرنوبیل گواهی بر لطف‌پذیری زندگی است.این جانوران در مکانی که غیرقابل سکونت تلقی می‌شود، وجود خود را ایجاد کرده‌اند. زندگی آنها سؤالات قابل تأملی را مطرح می‌کند: چگونه موجودات زنده با چنین شرایط خصمانه‌ای سازگار می‌شوند؟ از زنده‌ماندن آنها چه چیزی می‌توانیم یاد بگیریم؟ یافای آنها فرصتی منحصربفرد برای درک تأثیرات ژنتیکی بلایای زیست‌محیطی ارائه می‌دهد و به‌طور بالقوه به ما یاد می‌دهد که چگونه از حیاتوحش و خودمان در مواجهه با چالش‌های مشابه محافظت کنیم.

گزارش روز

بازی مرگ

بهانه اسرائیل برای اشغال بیشتر سوریه در این روزها، ایجاد منطقه‌ای حائل یا جولان بود. همان بهانه‌ای که به‌بهوسیله آن چندین سال است جولان را اشغال کرده‌اند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از خراسان، یک شنبه‌ای که گذشت کمتر کسی بود که از پیشروی تحریرالشام و سقوط دولت بشار اسد بی‌اطلاع باشد. موضوعی که نه‌تنها سوریه و منطقه غرب آسیا، بلکه تمام مناسبات بین‌المللی را حتی تا اروپا و آمریکا، متأثر می‌کند. اما همزمان با این رویداد مهم و تکان‌دهنده، خبر دیگری به گوش می‌رسید که اهمیت آن، هم پای اهمیت سقوط دولت اسد بود. همزمان با اشغال منطقه حائل در «جولان» توسط صهیونیست‌ها، حملات هوایی آمریکا به سوریه نیز شدت گرفته است.

سنتکام خبر داد که آمریکا بیش از ۷۵ نقطه در سوریه را هدف قرار داده است. هرچند آمریکا ادعا می‌کند این حملات هوایی به اردوگاه‌ها و عوامل داعش در مرکز سوریه انجام شده است. ازسوی دیگر تاکنون ارتش رژیم صهیونیستی ۱۲ کیلومتر در خاک سوریه پیشروی زمینی داشته. خاک سوریه را اشغال کرده و در آسمان نیز بدون دفاع به حملات مستمر هوایی می‌پردازد. اشغال سوریه توسط ارتش رژیم صهیونیستی نیز به سال ۱۹۶۷ بازمی‌گردد. بعد از جنگ میان اسرائیل و برخی کشورهای عربی در این سال که به «جنگ شش‌روزه» شناخته می‌شود، رژیم صهیونیستی منطقه‌ای هم‌مرز با سوریه به نام «بلندی‌های جولان» را اشغال کرد. فاصله جولان تا دمشق، حدود ۶۰ کیلومتر است. به گونه‌ای که از بالای بلندی‌های این منطقه، می‌توان پایتخت سوریه را به‌راحتی رصد کرد. از آن زمان تاکنون، اسرائیل از منطقه جولان برای رصد نظامی- امنیتی سوریه و حتی فرار از آن، استفاده می‌کند. از طرفی دیگر، جولان منطقه‌ای راهبردی برای سوریه بود و از آن جامی توانست سرزمین‌های اشغالی را هدف قرار دهد. همچنین این منطقه، محل مناسبی برای تامین آب اسرائیل است. باوجوزه آن که اسرائیل دهه‌هاست با بحران آب دست‌وپنجه نرم می‌کند. دریاچه طبریه یعنی‌ترین آب‌ها از سرزمین اسرائیل و سوریه محسوب می‌شود که اشغال جولان موجب شد تا اسرائیل کنترل این دریاچه مهم را در دست داشته باشد. از دست دادن جولان علاوه بر کوتاهی دست اسرائیل از رصد نظامی- امنیتی منطقه، باعث از دست رفتن منبع اصلی آب اشامیدنی این رژیم می‌گردد. در سال ۱۹۸۱ اسرائیل خود را مملکت جولان اعلام کرد و در سال ۲۰۱۹، رئیس‌جمهور آمریکا اشغال جولان توسط اسرائیل را به رسمیت شناخت. این موضوع، حتی واکنش انگلستان را که خود پایه‌گذار اسرائیل بود، به همراه داشت و نشان داد اشغالگری اسرائیل صرفا به فلسطین محدود نمی‌شود. به‌عرخال در مجامع بین‌المللی، جولان بخشی از سوریه تعریف می‌شود و آن را بخشی از اسرائیل نمی‌شناسند. از سال ۱۹۶۷ تاکنون، اشغال سوریه توسط اسرائیل به همان منطقه جولان محدود ماند.

در بحران پیشین سوریه، تروریست‌های تکفیری و داعش که در جنگ با دولت سوریه آسیب می‌دیدند، در بیمارستان‌های اسرائیل واقع در جولان درمان می‌شدند یا وجود این، حتی در اوج جنگ و تنش سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۸ و با وجود ضعف شدید دولت و ارتش بشار اسد در سال‌های اخیر، صهیونیست‌ها نتوانستند در اشغال سوریه پیشروی کنند اما به‌محض اعلام قطعی سقوط دولت اسد، تانک‌های اسرائیل، اشغال سوریه را آغاز کردند و حملات توپخانه‌ای صهیونیست‌ها در استان قنیطره مشاهده شد. بهانه اسرائیل برای اشغال بیشتر سوریه در این روزها، ایجاد منطقه‌ای حائل یا جولان بود. همان بهانه‌ای که به‌بهوسیله آن چندین سال است جولان را اشغال کرده‌اند. اسرائیل در حال حاضر به اشغال سوریه ادامه می‌دهد و کنترل منطقه جبل الشیخ را به دست گرفته است. ارتش اسرائیل حتی حومه دمشق را هدف قرار داد. این عملیات شامل حمله‌های هوایی نیز می‌شود با توجه به سابقه رژیم صهیونیستی در اشغالگری و تعامل با سوریه، به نظر می‌رسد حملات اسرائیل، در پی سقوط دولت اسد، ادامه‌دار باشد و صرفا به یک منطقه حائل محدود نشود.

دیدگاه

مطالبه به حق یا فشارِ ناحق؟!

به گزارش پیام آشنا به نقل از الف، وعده صادق و عملیات‌های تقلاسی جای مطالبه و ماجراهایی از این دست است؟ در فضای مجازی به نام‌های گوناگون کلی حرف طرح می‌شود در این حوزه. کلی پست می گذارند از متن تا تصویر. حرفشان هم "مطالبه وعده صادق۳" است. وقتی علت ماجرا را می‌پرسیم، می گویند ما باید مطالبه کنیم تا مسئولان پای کار بیایند!

تعجب می کنم. مطالبه؟ از کی؟ از چی؟ با کدام منطق؟ واقعا فکری پشت این لگاره ذهنی هست؟ گاهی که احساس می کنم طرف وزنی دارد و وعده صادق و عملیات های نظامی جایِ مطالبه و ماجراهایی از این دست است؟ در فضای مجازی به نام‌های گوناگون کلی حرف طرح می شود در این حوزه. کلی پست می گذارند از متن تا تصویر. حرفشان هم "مطالبه وعده صادق۳ " است. وقتی علت ماجرا را می پرسیم، می گویند ما باید مطالبه کنیم تا مسئولان پای کار بیایند!

گفته می‌شود که آمریکا بیش از ۷۵ نقطه در سوریه را هدف قرار داده است. هرچند آمریکا ادعا می‌کند این حملات هوایی به اردوگاه‌ها و عوامل داعش در مرکز سوریه انجام شده است. ازسوی دیگر تاکنون ارتش رژیم صهیونیستی ۱۲ کیلومتر در خاک سوریه پیشروی زمینی داشته. خاک سوریه را اشغال کرده و در آسمان نیز بدون دفاع به حملات مستمر هوایی می‌پردازد. اشغال سوریه توسط ارتش رژیم صهیونیستی نیز به سال ۱۹۶۷ بازمی‌گردد. بعد از جنگ میان اسرائیل و برخی کشورهای عربی در این سال که به «جنگ شش‌روزه» شناخته می‌شود، رژیم صهیونیستی منطقه‌ای هم‌مرز با سوریه به نام «بلندی‌های جولان» را اشغال کرد. فاصله جولان تا دمشق، حدود ۶۰ کیلومتر است. به گونه‌ای که از بالای بلندی‌های این منطقه، می‌توان پایتخت سوریه را به‌راحتی

خلوص نیتی، جواب می‌دهم. در جواب عزیزی گرافلدر، این جمله مهم و راهبردی رهبر انقلاب را می گذارم که به صراحت فرمودند: «هر انجام وظیفه نه تعلل می کنیم و نه شتاب زده می‌شویم.» این برهان قاطع است برای تنظیم کنش‌ها و واکنش‌ها با ترار تعریف شده فرمانده کل قوّ قرار نیست به لم انقلابگیری فشار بیاوریم که تدبیر نظام گرفتار این دوگانه شود. برایش می نویسم که بر اساس گفته مسئولان، قطعا وعده صادق ۳ انجام خواهد شد بعون الله تعالی. اما در زمان خود.

گاه مطالبات می‌تواند قوه تصمیم گیر نظام را تحت فشار قرار دهد. از مثل دیگر هم باورانش، می‌خواهند علامت سوال را به سمت دولت بچرخانند. فکار مطالبه از پزشکیان است. این را در یادنمره‌ای متعدد می شود دید. ذیل پروفایل‌های واقعی و بیشتر جعلی هم این مسئله مطرح می شود. اگار مسی خواهند بار را بر دوش دولت بگذارند. برای تبیین ماجرا برایش می‌نویسم در مسئله سوریه با پلسخ نظامی به رژیم جعلی، قطعا روسای جمهور محور نیستند که با تغییر افراد رویکرد کلان تفاوت کند. اگر براساس تحلیل خطا، مسئولیت شرایط امروز دمشق را به خواهند به حساب پزشکیان بگذارند، ناگزیر باید موقعیت درهم شکستن دامنی و جریانات تکفیری در سال‌های پیش را هم به حساب روحانی بنهسند. نمی شود آن توفیق را بی رابطه با دولت دانست و شرایط به هم ریخته امروز را به حساب دولت ایران نوشت. اگر آن را می پذیرند این را هم حق دارند از چشم دولت دیبنند اما چنین نیست. نه به دولت که به حاکمیت ایران هم شرایط امروز ربط چندانی ندارد.

ما در سال‌های طولانی، حق مطلب را با درهم کوبیدن جریانات تکفیری ادا کردیم. خود سوری‌ها بایسد زمان را فدر می‌دانستند و با تقوویت خود و اصلاح رابطه با تمامی سوری‌ها، اقتداری ایجاد می کردند که کسی به آنان چپ نگاه نکند. قرار نیست باز جنگیهای ارتش سوریه را به دوش کشیم. جمهوری اسلامی، دست افراد را می گیرد برای دفاع از خود اما قرار نیست به جای آنان راه هم برود.

همه چیز حساب و کتاب دارد. نظام هم حوشش هست که چه باید بکند. هم در معرکه‌های گوناگون و هم در برابر جنایات صهیونیست‌ها. فراموش نکرده است که بخواهند برخی گروه‌ها یادآور شوند. درست به یاد دارد و دقیق هم برنامه ریزی می کند تا نه در قاعده بازی حریف، بلکه در صفحه‌ای که خود تدبیر می کند جواب خواهد داد.

وعده صادق ۳، به موقع انجام خواهد شد. تا بازی را و نتیجه را تغییر دهد. کرای نکنیم که فشار بر مسئولان معنا شود آن هم از نوعی که کشاندن کشور به زمین بازی دشمن باشد. هوشیاری و عقلانیت ابرقی را نمایندگی کنیم. لفظایی گری را با فهم درست در منهج رهبر انقلاب پی بگیریم. شرایط را از نو فهم کنیم. با در نظر داشت همه مسائل اقدام کنیم. نه بگذاریم ما را به شتاب بکشانند و نه اجازه دهیم سرعت گیر سر راه ایجاد شود. به قوه تصمیم گیر نظام اعتماد کنیم.

غلامرضا بنی اسدی

مکث

پیش از اشتراک‌گذاری تصاویر با نمک فرزندتان این مطلب را بخوانید!

نکته ظریف‌تر اینکه وقتی ما اطلاعات و مطالبی را در مورد فرزندان خود به صورت برخط به اشتراک می‌گذاریم در واقع بی‌خیال نقش تربیتی و فرزندپروری خودمان شده و فرصت آموزش «رعایت حقوق دیگران» را از دست می‌دهیم. آن‌ها را در تصمیم‌گیری برای انتشار تصاویرشان مشارکت نمی‌دهیم و بدتر اینکه حریم خصوصی‌شان را به اشتراک می‌گذاریم و به آن‌ها یاد می‌دهیم رعایت حریم خصوصی افراد اصلا مهم نیست!

به گزارش پیام آشنا به نقل از قدس، در فرایند دوست نداشتنی «اینترنت‌زدگی» یکی از آسیب‌ها و افراط‌ها، سندرم «اشتراک‌گذاری بی‌حساب و کتاب» است. حالا این آسیب برای خودش شاخ و برگ‌های زیادی هم دارد. انتشار بی‌رویه تصاویر کودکان در شبکه‌های اجتماعی یکی از این شاخ و برگ‌هاست که احتمالاً خود شما هم ممکن است سبز شدن و جوانه زدنش را توی زندگی و رفتارهای روزمره‌تان دیده‌باشید.

از قافله عقب نمانید

اگر محور کلی این مطلب «مهارت‌های والدگری» یا همان فوت‌وفن تربیت پدر و مادری است، ناچار باید درباره فوت‌وفن تربیت فرزندان در عصر دیجیتال حرف بزنیم. از ویژگی‌های عصر دیجیتال این است که رسانه‌های اجتماعی، تلفن‌های هوشمند، هوش مصنوعی و... خیلی سریع‌تر از فرزندان ما تغییر و رشد می‌کنند. جوری که تا کلاهمان را بچرخانیم، می‌بینیم از این قافله تغییر و تحول جا مانده‌ایم. با لطیع پدر و مادرهای جاماندند کمتر اطلاعاتی از مهارت‌های فرزندپروری دیجیتال خواهند داشت و برایشان روشن نیست که چگونه از فناوری‌های «دیگر» فرزند فروری به شکلی مفید و ایمن برای تربیت و رشد دلن فرزندشان استفاده کنند. خانم «شیمبی استاینبرگ» استاد حقوق و مدیر مرکز «کودک و خانواده» در دانشگاه فلوریدا در مطلبی که «هیرایران» آن را منتشر کرده ضمن توضیح درباره پدیده اشتراک‌گذاری بی‌رویه تصاویر کودکان، توصیه‌ها و پیشنهادهای جالبی را هم مطرح کرده است. اشتراک‌گذاری شبکه‌ای یعنی وقتی والدین در مورد فرزندان خود در خارج از

دایره خانواده صحبت می‌کنند مانند یک پست در شبکه‌های اجتماعی به همه یا یک عکس، یک پست در بلاگ در مورد فرزندشان، یک ویدئو از طریق یک بستر پیام‌رسانی مانند واتساپ و... برای به اشتراک گذاشتن تصویر کودکان باید به دو موضوع اساسی فکر کنیم. نخستین مورد آسیب ملموسی است که بچه‌ها می‌توانند در هنگام اشتراک‌گذاری برخط والدین تجربه کنند برای مثال، بزرگسالانی هستند که ممکن است بخواهند به دلیل محتوایی که به صورت برخط دیده‌اند یا فرزندان شما ارتباط برقرار کنند یا حتی به آن‌ها آسیب برسانند. البته در برخی از کشورها، کارشناسان نارایی اطلاعات وجود دارند که براساس اطلاعاتی که ما به اشتراک می‌گذاریم، پرونده‌های دیجیتالی در مورد فرزندانمان ایجاد می‌کنند و بعد می‌توانند با بهره‌گیری از تصاویر و اطلاعاتی که ما هر روز منتشر می‌کنیم مشکلات سلامتی کودکان را پیش‌بینی کنند اما در کنار این مزیت، مشکل تصاویر جعلی هم وجود دارد. یعنی با دستکاری تصاویر کودکان ما، محتوایی خیال‌پرور، مخرب و ناشایست تولید می‌شود که می‌تواند آسیب زیادی برای ما و اعضای خانواده‌مان ایجاد کند.

رعایت حریم خصوصی

نکته ظریف‌تر اینکه وقتی ما اطلاعات و مطالبی را در مورد فرزندان خود به صورت برخط به اشتراک می‌گذاریم در واقع بی‌خیال نقش تربیتی و فرزندپروری خودمان شده و فرصت آموزش «رعایت حقوق دیگران» را از دست می‌دهیم. آن‌ها را در تصمیم‌گیری برای انتشار تصاویرشان مشارکت نمی‌دهیم و بدتر اینکه حریم خصوصی‌شان را به اشتراک می‌گذاریم و به آن‌ها یاد می‌دهیم رعایت حریم خصوصی افراد اصلا مهم نیست! در این صورت چطور امیدوار باشیم وقتی فرزندان ما به سنی می‌رسند که می‌توانند از شبکه‌های مجازی استفاده کنند، به حریم خصوصی ما بزرگ‌ترها و دیگران احترام گذاشته و هر تصویری را بدون اجازه منتشر نکنند؟ ممکن است بگوییم آن‌ها فعلا کودک‌اند! بالاخره کودکان هم دوست دارند مهم به نظر بیایند و ممکن است هرگز راضی نباشند شما تصویری نیمه‌برهنه از آن‌ها را در حالی که دست پدربزرگ یا مادربزرگ را گرفته‌اند، اشتراک‌گذاری کنید. بچه‌ها ممکن است نتوانند منظورشان را بیان کنند ولی واقعاً خیلی از مسائلی که برای ما بزرگ‌ترها بی‌اهمیت به نظر می‌رسد ممکن است برای آن‌ها اهمیت داشته باشد. به این فکر کنید که شاید اگر آن‌ها می‌توانستند درباره احساساتشان گفت‌وگو کنند، نظر مخالفی را ابراز و مخالفت می‌کردند. اگر بالافاصله پس از یک اتفاق و خلق موقعیت جالب، شروع به اشتراک‌گذاری تصاویر کودکانمان کنیم، شاید فرزندمان تجربه کودکی درک آن رویداد یا حس خوش را از دست بدهد؛ براین بهتر است وقتی با بچه‌هایمان هستیم، از وسایل دیجیتال دور بمانیم و فقط به تجربه کردن زندگی و لحظات شیرین‌شان فکر کنیم.

مسئولان هم رسیدگی کنند

اگر دچار سندرم اشتراک‌گذاری بی‌رویه هستید برای درمان نخستین قدم این است که از وسوسه بر اشتراک گذاشتن اطلاعات بیش از حد شخصی در مورد فرزندان خودداری کنید به‌خصوص اگر آن‌ها را بانمک و بامزه می‌یابید. به این فکر کنید این اطلاعات و تصاویر بامزه ممکن است از نگاه دیگران، فرزند شما را در موقعیت آسیب‌پذیر نشان دهد یا تصاویر و اطلاعات خیلی خیلی خصوصی به حساب آید.

این هم مهم است که سعی کنید دیدگاه فرزندتان را درباره تصاویر و عکس‌ها بدانید. والدین هرگز نباید تصاویر فرزندان خود را در هر حالتی که ایلی به اشتراک‌گذاری بگذارند، زیرا متأسفانه کاربران اینترنتی فریبکار و خلافکارگری وجود دارند که ممکن است از این تصاویر برای مقاصد و اهداف نامرتب و بد استفاده کنند. والدین همچنین می‌توانند با فرزندان خود در مورد آنچه به اشتراک می‌گذارند و روندی که طی می‌کنند صحبت کنند تا تصمیم بگیرند آیا این مطلب برای اشتراک‌گذاری مناسب است یا خیر. صحبت کردن و مشورت با فرزندان درباره چگونگی به اشتراک‌گذاری تصاویر، یک فرصت ارزشمند یادگیری برای او است البته همه مسئولیت‌ها به عهده والدین نیست. خیلی از اقدام‌های حمایتی و مسائل مربوط به مراقبت از کودکان بر عهده سیاست‌گذاران است و آن‌ها موظفند بسترهای دیجیتالی و فضاهای امن‌تری برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

درنهایت اینکه با فرض رعایت همه جوانب، بازهم اشتراک‌گذاری تصاویر کودکان هرگز نمی‌تواند ۱۰۰ درصد ایمن باشد همیشه باید میان خطرات و آنچه والدین به عنوان مزایای به اشتراک‌گذاری تصاویر برداشت می‌کنند تعادل برقرار کرد. خانواده‌هایی که قصد دارند درباره فرزندان خود تصاویر و اطلاعاتی را به اشتراک بگذارند، باید مخاطبان را هم رصد کرده و درست بشناسند. بدانند انتشار چه مقدار اطلاعات و چه ویژگی‌هایی می‌تواند بی‌خطر و بدون آسیب باشد. متلاگر درباره تحصیل فرزندمان چیزی را منتشر می‌کنیم به این فکر کنیم که آیا نام بردن از اسم مدرسه و آدرس آن، نشان دادن محیط خانه و وسایل شخصی فرزند، بد ضروتی دارد یا نه؟ آیا فرزندمان ممکن است با انتشار این پست و این گونه اطلاعات در معرض آسیب یا حداقل شهروندگی در مقابل همکلاسی‌هایش قرار بگیرد؟

برش

رازهای روانشناختی پشت اپلیکیشن‌های محبوب

مطالعات نشان می‌دهند که طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها تأثیر چشمگیری بر جلب توجه و تعامل کاربران دارد. روانشناسان بر این باورند که ظاهر جذاب و هوشمندانه این آیکون‌ها باعث می‌شود بیشتر به سمت استفاده از آن‌ها جذب شویم.

به گزارش پیام آشنا به نقل از رپرتاژو، مطالعات نشان می‌دهند که طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها تأثیر چشمگیری بر جلب توجه و تعامل کاربران دارد. روانشناسان بر این باورند که ظاهر جذاب و هوشمندانه این آیکون‌ها باعث می‌شود بیشتر به سمت استفاده از آن‌ها جذب شویم.

به عنوان مثال، طراحی دایره‌ای و برجسته آیکون‌هایی مانند واتساپ و اینستاگرام حس فشار دادن یک دکمه را القا می‌کند. حسی که از کودکی به آن علاقه داریم. لوگوی جدید ◻ (تویتر سابق) نیز با علامت ◻ بزرگ خود مانند نقطه‌ای برای فرود لگشت طراحی شده است.

طراحی هدفمند برای جلب توجه بیشتر

دکتر آنا استازیا دیدیوخینا، متخصص رفاه دیجیتال، معتقد است که آیکون‌های جذاب‌تر شانس بیشتری برای جلب توجه و تعامل کاربران دارند. او می‌گوید: «شکل‌هایی مانند دایره‌ها، لبه‌های گرد یا سایه‌دار، آیکون‌ها را شبیه به دکمه می‌کنند و باعث می‌شوند کاربران بخواهند آن را لمس کنند.»

برای نمونه، آیکون فیس‌بوک با حرف "f" گرد در یک مربع حس دلنشرتر یک دکمه را القا می‌کند. طراحی آماژون با فلش خندان خود، حس دوستانه‌ای دارد و لوگوی دوربین شکل اینستاگرام حس نوستالژیک استفاده از دوربین‌های پولاروید را تداعی می‌کند.

دکتر دارما ج. کاس، استاد روانشناسی در دانشگاه نانینگهام ترنت، باور دارد که بسیاری از اپلیکیشن‌ها، مانند لیکس، از نمادها و آیکون‌های ساده و آشنا استفاده می‌کنند که برای کاربران قابل شناسایی هستند. او توضیح می‌دهد که اپلیکیشن‌های گوشی‌های هوشمند به گونه‌ای طراحی شده‌اند که بتوانند توجه کاربران را جلب کرده و برجسته شوند. تا کاربران به‌راحتی با آن‌ها تعامل داشته باشند.

نفوذ فرهنگی دکمه‌ها در طراحی اپلیکیشن‌ها

تحقیقات نشان می‌دهند علاقه به فشردن دکمه‌ها از کودکی در ما شکل می‌گیرد. پروفسور ریچل پلاتنیک، نظریه‌پرداز فرهنگی در دانشگاه ایندیانا بلومینگتون و نویسنده کتاب «دکمه: پاور (قدرت)، تاریخچه لذت و اضطراب فشار دادن»، می‌گوید: «دکمه‌ها نماد مصرف‌گرایی و لذت فوری هستند. او می‌گوید: «هر چیزی که بتوان با «تنها فشار دادن یک دکمه» انجام داد، به عنوان کاری آسان، خودکار و دلپذیر در نظر گرفته می‌شود. به گفته او شرکت‌هایی مانند فیس‌بوک و یوتیوب از این علاقه فرهنگی به دکمه‌ها برای جذب کاربران استفاده می‌کنند.

این طراحی‌ها باعث می‌شوند کاربران به راحتی با یک لمس ساده به خدمات و احساسات مختلف دسترسی پیدا کنند. اما این سادگی جذاب، استفاده بیش از حد از این پلتفرم‌ها را نیز تسهیل می‌کند.

تأثیر تغییرات در طراحی آیکون‌ها بر رفتار کاربران

دکتر جی لوئسن، محقق دانشگاه مک گیل، می‌گوید که تغییر طراحی آیکون‌ها می‌تواند به شکل قابل توجهی بر رفتار کاربران تأثیر بگذارد. به عنوان مثال، شرکت‌ها از آزمایش طراحی‌های مختلف در فروشگاه‌های اپلیکیشن، نسخه‌ای را که بیشترین دانلود را به همراه دارد انتخاب می‌کنند.

این تغییرات نه تنها توجه کاربران را جلب می‌کند بلکه رفتار آن‌ها را نیز شکل می‌دهد. طراحی‌های جدید ممکن است باعث شوند کاربران به اپلیکیشن‌های خاصی بیشتر علاقه‌مند شوند یا زمان بیشتری را در آن‌ها سپری کنند.

چالش کاهش استفاده از گوشی‌های هوشمند

در حالی که طراحی‌های جذاب و هوشمندانه اپلیکیشن‌ها استفاده از آن‌ها را آسان و لذت‌بخش می‌کند، کاربران باید تعادلی بین استفاده از فناوری و سلامت روان خود ایجاد کنند.

مطالعات نشان می‌دهند که مردم به طور متوسط بیش از ۴ ساعت در روز را صرف استفاده از گوشی‌های هوشمند خود می‌کنند. این زمان طولانی می‌تواند باعث بروز عوارضی مانند فرسودگی ذهنی شود.

کاهش زمان استفاده از گوشی می‌تواند به کاهش استرس و فرسودگی ذهنی کمک کند.

آیکون‌ها؛ از جذابیت بصری تا چالشی برای زندگی روزمره

در نهایت، طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها چیزی فراتر از زیبایی‌شناسی است. این طراحی‌ها با هدف جلب توجه و افزایش تعامل کاربران ساخته می‌شوند، اما استفاده بی‌رویه از آن‌ها می‌تواند تأثیرات منفی بر سلامت روان داشته باشد. ایجاد تعادل و مدیریت زمان استفاده از فناوری، راهی موثر برای بهره‌گیری از امکانات آن بدون آسیب به سلامت فردی است.

مرور زندگی فرمانده هیئت تحریر شام

ابومحمد الجولانی کیست؟

احمد حسین الشرع

هیئت تحریر شام
مورد حمایت ترکیه

THE WORLD'S LARGEST PERSIAN LANGUAGE NEWS AGENCY
YOUNG JOURNALISTS CLUB

زمان و محل تولد

- ۱۹۸۲ در ریاض عربستان
- خانواده او اهل جولان اشغالی
- بازگشت به سوریه (۱۹۸۹)
- تحصیل در دانشگاه دمشق

تاثیرات

- حادثه ۱۱ سپتامبر (۲۰۰۱)
- تاثیر از اسامه بن لادن
- تاثیر از ابومصعب الزرقاوی

فعالیت در عراق

- پیوستن به القاعده (عراق - ۲۰۰۳)
-